

Hvad der blev sagt i Gaar om de Tegninger og Planer, som ere forelagte Udvalget angaaende denne Sag, kan jeg tiltræde. Det har ogsaa forekommet mig underligt, at en saa fin og ansæt Arkitekt som Martin Borch har over for Rigsdagen villet lægge Navn til saa mangelfuldt Arbejde. Men det, der er Hovedsagen, er altsaa, at vi nu have god Udsigt til at faa Loven gennemført i Aar; derover glæder jeg mig, fordi jeg ved, at den ventes af mange Mennesker. Jeg anbefaler mine Gruffefæller at stemme for den af Udvalgets Flertal foreslaaede Ændring og selvfølgelig for Lovforslagets videre Fremme.

Alfred Christensen: Ved at læse Betænkningen over det foreliggende Lovforslag ser jeg, at hele Udvalget har været klar over, at det er mange Penge, der fordres, og at dette Byggeforetagende er uforholdsmæssigt dyrt.

De Grunde, der have ledet Udvalgets Flertal, det vil siges hele Udvalget paa et eneste Medlem nær, til at indstille Lovforslaget til Vedtagelse ere to, for det første den, at et saadant Laboratorium i alle interesserede Kredse længe har været krævet, og at den Hjælp, Laboratoriet kan yde i Kampen mod de smitsomme Husdyrsygdomme, ikke let kan komme for hurtigt. Det er en Betragtning, jeg ganske kan tiltræde; den Betragtning ligger saa nær, at vi maa gøre alt, hvad vi kunne, for at bekæmpe de smitsomme Sygdomme hos Husdyrene, og at det i Virkeligheden, er en produktiv Foranstaltning, vi her staa over for, noget nyttigt, der tiltrænges, og at det er noget, som ikke bør opsættes for længe. Dette Motiv gør, at jeg, under hvilken Form dette Forslag end fremtræder, hvad enten det er dyrt eller billigt, vil føle mig forpligtet til at give det min Stemme, og jeg gør det af et godt Hjerte i Sagens Interesse.

Men jeg ser da paa det andet Motiv, som har ført Flertallet paa Gled. Det lyder saaledes: „Dels har Landbrugsministeren under Forhandlingerne i Udvalget givet Tilsagn om, at han, ved at lade sin Arkitekt udarbejde en mere detaljeret Beskrivelse af Arbejdets Udførelse end den foreliggende og ved at ud-

byde Arbejdet offentligt, vil søge at bringe Udgiften ned“. Denne Motivering er selvfølgelig for mig ganske ufyldstgørende. Naar der forlanges her et Beløb af 300—400,000 Kr. til at lave et Seruminstitut paa en over 1 Td. Land stor Grund, som i Forvejen tilhører Staten, saa behøver man ikke at være meget Forretningsmand eller meget kyndig for at se, at det er en ganske uforholdsmæssig stor Sum, ej heller behøver man at være meget kyndig i Forretningssager for at se, at naar Landbrugsministeren mener at kunne bringe Beløbet ned ved at lade Arkitekten udarbejde detaljerede Forslag og Beregninger, da er det selvfølgelig noget, som Arkitekten har udarbejdet i Forvejen, før han har kunnet levere sit Overslag dertil; og hvad enten hans Arbejde bliver mere eller mindre detaljeret, bliver Summen derfor i det væsentlige den samme. En saa dygtig og øvet Arkitekt som Martin Borch tager ikke fejl ved det Forslag, som han indgiver.

Men hele Sagen er, at det er efter min Mening en fortvivlet og forkert Vej, som Staten gaar ved den Slags Byggeforetagender. Naar man skal bygge et Laboratorium for at kurere syge Kreaturer, er det dog ikke Meningen, at vi skulle bygge et Nationalmonument, som ved sin hele Udstyrelse, sine tykke Mure, sine Taarne og Spir skal være et Symbol for Nationen, ej heller et Symbol for Agerbruget og Husdyravlen. Det er jo slet ikke Meningen; Meningen er kun, at vi skulle lave noget praktisk derude paa Landbohøjskolen, hvor vi nu have de andre Landbrugsbygninger liggende. Jeg mener, at det er en ganske upraktisk Vej, som Landbrugsministeren har lovet at gaa frem ad, at lade de indsendte Skitser udføre i Detailler og lade Arkitekten udføre Detailberegningen paa Grundlag af disse Skitser — thi i Virkeligheden foreligger der jo lige saa lidt her som ved Christiansborg forleden Dag nogen virkelig Plan, der er kun givet et Udkast. Det er en ganske forkert Vej at gaa.

Naar den ærede Landbrugsminister vilde bringe dette Lovforslag til Udførelse i den Aand, som Folketingets Medlemmer her fra alle Sider have krævet, vilde han gaa en helt anden Vej. Han vilde spørge